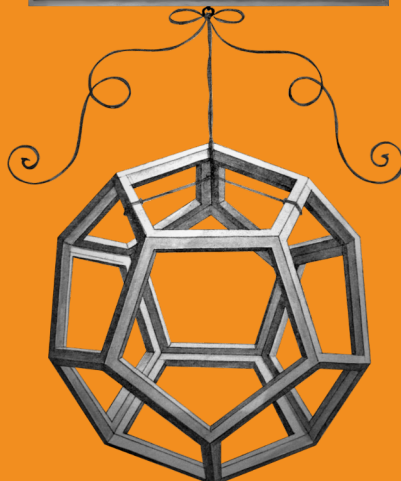

*Kunskap för människans
harmoniska utveckling*

INTRODUKTION

Råd åt esoterikstuderande

– en sammanställning av föreningen Kunskap för människans harmoniska utveckling

Råd åt esoterikstuderande

Inledning

“Den, som läser med ett redan godtaget exoteriskt tankesystem, måste äga speciella förutsättningar att tillgodogöra sig den esoteriska kunskapen med dess nya beteckningar på förut obekanta verkligheter.”

Det följande är närmast ett försök att ge esoterikstuderande några ”ord på vägen”, något att begrunda och analysera, ge uppslag till debatt. Det är inte lätt att finna vägen ut ur djungeln av missuppfattningar, som sedan tusentals år proklamerats av allsköns påvar eller andra mänsklighetens blinda ledare. Det blir individens sak att pröva och undersöka, inte att kritiklöst godta. Sunt förnuft visar sig i sund skepsis gentemot allt som inte motsvarar egna insikten och erfarenheten, egna nivåns förståelse.

Det fordras mångåriga studier av esoterik för att uppnå erforderlig kunskapsnivå, grunden för fortsatta studier och ökad uppfattningsförmåga. Det tar även många år, innan allt det nya, som sjunkit ned i det undermedvetna, kunnat bearbetas och vibrationerna från de esoteriska verklighetsbegreppen kunnat påverka övermedvetenheten i och för kontakt med platoniska idévärlden, utan vilken kontakt det på sin höjd kan bli begripande men inte verklig förståelse. De många misslyckade ockulta sekterna är lika många dyrköpta erfarenheter och bevis på den saken. De har förvillat miljoner.

Henry T. Laurencys Livskunskap Ett och Människans väg, www.laurency.com

Undersök själv!

“Till individens oavsägliga rättigheter hör rätt att bilda sig en egen uppfattning och handla i enlighet därmed, så länge han ej inkräktar på andras rätt till samma okränkbara frihet.”

Det största, mest fundamentala logiska och psykologiska misstag nästan alla stundligen begår är att bedöma en sak utan egen undersökning. Detta misstag är grunden till mänskliga eländet.

Ingen har logisk rätt att fälla omdömen om sådant man inte själv undersökt. Har man inte möjlighet, inte tillfälle, inte förmåga att själv undersöka, får man avstå från att fälla omdömen. Iaktogs detta, skulle en otrolig mängd illusioner, fiktioner, dogmer av alla slag snabbt avlivas, människorna befrias från över 90 procent av alla lögnerna de obesett godtagit.

Sanningens helige ande fördömer alla som fäller omdömen utan egen undersökning. Ingen har rätt därtill.

Den som säger, “det vet ju alla”, “det är alla auktoriteter ense om”, “det har vetenskapen längesedan fastställt” etc., är i varje fall ingen esoteriker, ty en sådan får inte fälla omdömen

efter vad som sägs, vad som anses, vad som tros, vad som påstås, vad alla är eniga om, vad allmänna opinionen vet etc.

Världsläraren (bodhisattva, senare buddha) Gautama inskärpte hos sina lärjungar vikten av att före allt annat förvärva sunt förnuft och att inte godta något som direkt strider mot detta. I vår tid har 45-jaget D.K. närmare utfört Buddhas anmaning. Han påpekar tre olika inställningar i uppfattningen hos de oinvidiga: att betrakta erhållna esoteriska fakta såsom intressanta och möjliga hypoteser, avvaktande bekräftelse; att godta dem därför att man hyser tillit till uppgiftslämnaren; att förkasta dem såsom fantastiska, okontrollerbara och meningslösa.

Av dessa tre hållningar anser han den första vara den enda förnuftiga, emedan den ger sökaren mental integritet med beredvillighet att godta det som vid kritisk undersökning förefaller möjligt och sannolikt, samtidigt som det bevarar mot den kritiklösa lättrogenheten, som varit mänsklighetens förbannelse, och den kritiklösa auktoritetstron, som kommer lättrogenheten nära.

Det system som visat sin hållbarhet i alla avseenden, godtas och används, tills det ersätts av ett ännu bättre.

Henry T. Laurencys De vises sten och Människans väg, www.laurency.com

Godtag aldrig något utan tillräcklig grund!

“De invigda fick redan i lägsta graderna lära sig att inte spekulera, inte antaga något utan tillräcklig grund, lära sig skilja på vad de visste och vad de inte visste (alltså skillnaden mellan tro och vetande, mellan att veta och tro sig veta).”

Tecken på en verkligt “bildad” människa är att hon inte genast är färdig med sitt omdöme, utan väntar tills hon vet vad saken gäller och tagit reda på tillgängliga fakta. Hon har insett, att det finns så mycket som ligger över människans förmåga av bedömning. Hon vet mycket och ändå så oändligt litet. Den insikten ger den sanna ödmjukheten och omöjliggör den vanliga självförhävelsen, som inte minst framträder hos de största auktoriteter.

Ingenting är däremot mer betecknande för alla människor, som inte erhållit en grundlig skolning i vanliga logiska slutledningstänkandet, än att vara färdiga med ett omdöme, innan de inhämtat erforderliga fakta eller ens vet vad det är fråga om. Folk uttalar sig om det mesta, som de faktiskt inte kan veta något om, utan att ens inse, att man behöver fakta för att bedöma.

När ska de ha inhämtat den enklaste, mest fundamentala förnuftsprincipen: att aldrig godtaga något utan tillräcklig grund? Auktoritetstro är ingen tillräcklig grund. Allmänna opinionens uppfattning, tidningsuppgifter, andras påståenden är ingen tillräcklig grund. Typiskt för dogmatikern är att han vägrar befatta sig med olikstänkandes argument. Han vet vad som är rätt och att övriga ha fel.

Få människor har lärt sig skilja på vad de förstår och endast tror sig förstå, lärt sig inse vad de kan och inte kan förstå i allmänt livshänseende. Det förutsätter vägran att godta något man inte fullt och helt begriper. Med den inställningen skulle man inte ha godtagit gängse betraktelsesätt och åskådningar. Att befria sig ifrån dem efteråt är inte fullt så lätt.

Detta att tro sig veta, begripa och förstå, tro på egna infall och hugskott, förekommer även hos ockultisterna, varför det mesta de förkunnar bör tas med en god portion skepsis. Det är så oändligt mycket som återstår att få vetskap om, så oändligt litet vi vet, så många fakta vi ännu behöver för att kunna fälla riktiga omdömen om något alls, så snart det gäller något annat än att ordagrant citera vad vi fått veta.

Henry T. Laurencys Livskunskap Tre och Människans väg, www.laurency.com

Auktoritetstro

“Mycken falsk auktoritetstro skulle övervunnits, ifall människorna bemödade sig om att tänka själva och icke tanklöst sade efter. Vi är ansvariga för vad vi godtaga.”

Auktoritetstro finns ej hos esoterikern. Tvärtom uppmanas han av alla instanser i planethierarkin att icke godtaga något som han inte själv insett vara riktigt. Att vi alla måste arbeta med hypoteser, antaganden tills vidare, alltid måste räkna med möjlighet, även där vi inte finna skäl för sannolikhet, är något så självklart, att den saken aldrig borde behöva diskuteras.

Det har ingen som helst betydelse vem som sagt eller skrivit något. Antingen är det rätt eller är det fel. Det blir vars och ens egen sak att avgöra. Inom esoteriken finns ingen auktoritet, inte ens någon gudomlig auktoritet. Det är på eget ansvar man godtar eller förkastar.

Känslan kan inte få vara bestämmande i frågor hörande till världsåskådningen. Känslan hör till livsåskådningen, och hela världshistorien är ett enda stort bevis på dess otillförlitlighet såsom sanningskriterium. Det är hög tid att kritiska förnuftet, sådant det än är beskaffat, får bli högsta instans. Vi måste utvecklas till självständigt tänkande människor och sluta med att vara eftersägare, tro därför att andra trott och påstått sig veta.

Varje verk måste försvara sitt berättigande genom sitt innehåll. Ett esoteriskt verk kan göra anspråk på att utgöra ett led i forskningen, såvida det överlever sunna förnuftets kritik, innehåller något nytt och väsentligt, är i överensstämmelse med det definitivt godtagna. Varje åberopande på auktoriteter är förfelat.

Esoterikern godtar inte längre lösryckta påståenden utan vill själv konstatera att fakta insatts i sina rätta sammanhang, logiskt övertyga sig om att “det stämmer”. Det måste vara definitivt slut på godtagande utan begripande och förståelse. Esoteriken får icke bli en trossak. Det man inte förstår gör man därför klokt i att betvivla eller “lämna därhän”.

Henry T. Laurencys Livskunskap Tre och Människans väg, www.laurency.com

Nybörjarens misstag

“Kunskap är energi, och det är mycket lätt för nybörjaren att förlora balansen och bli övermaga och stollig och tro sig om att begripa och kunna bedöma allt. Det är en så vanlig företeelse, att undantagen bevisa, att detta betyder en ”mogen själ”, som inser sin både relativa okunnighet och oförmåga.”

Ett mycket vanligt misstag är att genast försöka inpassa esoteriska fakta och ideer i gängse betraktelsesätt, härskande världs- och livsåskådningar. Med kunskapen om verkligheten har dessa emellertid ingenting gemensamt, utan de är så förfelade, att de gör uppfattningen av verkligheten till enbart sken. Det finns en enda riktig uppfattning, och den saknar mänskligheten. Som det nu är, har var och en sin uppfattning, vilken alltså måste vara mer eller mindre felaktig, mindre ju närmare den är den enda riktiga och för alla oemotsägligt giltiga.

I stället gäller det för nybörjaren att tänka om från början med fullständigt nya förutsättningar och därvid avkoppla allt han förut lärt. Annars blir resultatet ännu ett förfelat ockult system att läggas till de många redan existerande.

Det måste kraftigt betonas, att allt vad spekulering heter endast kan leda till missförstånd, ofta ohjälpliga sådana. Den hermetiska satsen, “såsom åvan så nedan, såsom nedan så åvan”, alltså principen om genomgående analogi, är visserligen riktig i stort, men vi kan aldrig avgöra dess giltighet i individuella fallet. De, som inte kan nöja sig med ett omsorgsfullt registreringsarbete utan måste spekulera, bör hålla sig till de otaliga spekulationsidiologierna i teologi, filosofi, yoga och allsköns ockultism. Människan saknar förutsättningar att själv lösa de esoteriska kunskapsproblemen. Det kan endast de i femte naturriket, och då ofta med hjälp från dem i ännu högre riken.

Så snart vi spekulerar, tror oss kunna dra slutsatser på grund av överväldigande sannolikhet, misstar vi oss. Det är fel, som även kausallag begått vid bedömning av förhållanden i andra- och tredjelijagens världar. Den moderna lärjungen har (vis av dylika misstag i förgångna tider) lärt sig att aldrig spekulera, aldrig antaga, aldrig tro. Han kan visserligen roa sig med att analysera hypoteser, men dessa förblir alltid ovissa, för att inte säga felaktiga hypoteser, aldrig förmodanden. Oändligt mycket synes oss möjligt, som saknar grund i verkligheten, men som teologer, filosofer och vetenskapsmän är färdiga att godta, när det framförs med litterärt bländande eftertryck.

Man övertygar sig om hylozoikens riktighet genom att pröva, om den förklarar annars oförklarliga företeelser. De förklaringar, som teologi, filosofi och vetenskap kommit med, bör sökaren dessförinnan ha insett vara ohållbara. Det är den insikten, som gör att sökaren till slut börjar undra, om inte det av alla auktoriteter förkastade kanske ändå borde undersökas. Esoteriken bör vara det sista man undersöker.

Logiska begripandet går från det allmänna till det enskilda, icke tvärtom som vår tids pedagoger tycks tro, som aldrig förstått begripandets psykologi, vilken filosoferna tycks ha glömt bort. Detaljerna är för specialisterna inom varje ämnesområde, inte för dem som vill tillägna sig kunskapssystemet.

Henry T. Laurencys Livskunskap Ett, Livskunskap Två, Livskunskap Tre och Människans väg, www.laurency.com

Gör ej propaganda för esoterik!

“Det är misstag att göra propaganda för esoteriken bland dem som saknar förutsättningar att förstå den. Den är för sökare som en gång varit invigda och icke finna någon fast grund att stå på, förrän de återfinna sitt gamla vetande.”

Esoteriken är inte för den stora massan (“allmänheten”), ingenting för den som hämtar sitt vetande ur dags- och veckopress. Det är fullständigt förfelat att göra propaganda för en kunskap, som förblir ofattbar för dem som under de senaste femtio tusen åren inte varit invigda i någon esoterisk kunskapsorden. Kunskap är återerinring. Vetande kan vara vad som helst, teologi, filosofi, vetenskap, ockultism etc. Men verklig förståelse för de mänskliga världarna, kausalvärlden inräknad, kan finnas endast hos förut invigda. Den som, så snart den får höra talas om återfödelse och lagen för sådd och skörd, inte omedelbart inser dessas giltighet, bör inte befatta sig med esoteriken.

Den är ingen trossak, inget föremål för spekulation. Den är ett system av fakta vi fått från våra äldre bröder i femte naturriket. Esoteriken hävdar bestämt, att ingen individ i fjärde naturriket (mänskligheten) kan konstatera dessa fakta. Sedan må andra säga vad som helst. Människan har möjlighet att övertyga sig om systemets tillförlitlighet, eftersom det på enklaste möjliga sätt förklarar tillvaron och tusentals eljest oförklarliga företeelser. Systemet, sedan det väl bemästrats, ger dessutom möjlighet att förutsäga mycket av framtida skeende.

Henry T. Laurencys Livskunskap Ett och Människans väg, www.laurency.com

Kunskap medför ansvar

“Att kunskap medför ansvar för rätt bruk av detta vetande, må vara en nyhet för ”oinvigda”. Men kanske man kan börja inse detta, om man får veta, att ideer är energier, som verkar destruktivt, om de inte får verka konstruktivt.”

Mänskligheten har ännu inte uppnått sin myndighetsålder utan är fortfarande till mycket stor del oansvarig. Visserligen finns kunskapen tillgänglig, men den har blivit förvrängd, och de som teoretiskt undersökt den har sällan tillämpat den. Insikten om ansvar vinner man först på högre emotionalstadiet. Många pratar om lagen för sådd och skörd men vet inte vad de sår och anar knappt vad ansvar innebär. De flesta blir nöjda med att få världsgåtan löst och lever

tanklöst vidare, som om allting utan vidare ordnade sig. "Det ordnar sig alltid, om man tar det som det kommer," är bekymmerslöshetens devis. Att underlåtenhet är fatalt misstag, inser de ej. Mänskligheten har inte fått kunskapen för att inte tillämpa den.

Kunskap medför ansvar. Ansvar utkrävs i följande inkarnationer. Ingenting fås till skänks, för allt måste betalas. Det individen fått är ett pund att förvalta och lämna i arv åt andra. Det pris man får betala för att bli vis är arbetet därpå och för andra. Dessa sanningar kan inte nog klart inskräpas.

Henry T. Laurencys Livskunskap Två och Människans väg, www.laurency.com

Risker med esoterikstudier

"Det har sina risker att ge människorna kunskap om verkligheten, ty allt de kan missbruka blir ofelbart missbrukat och allt de inte fattar blir ofelbart förvrängt och utgör i sin förvrängning ett hinder för kommande generationer."

Inte all offentlig esoterisk litteratur passar för alla, liksom högre matematik ej hör hemma på barnstadiet. Det har redan visat sig, att de flesta missuppfattar det som de tror sig begripa och sprider sina vantolkningar till andra.

Det finns stor risk för att det går på samma sätt med hylozoiken som det gått med teosofin. Den kan bli förvrängd av folk, som godtar den på andras rekommendation utan att alls förstå, på sin höjd ytligt begriper, emotionaliserar och därmed förvränger den. Man gör klokt i att dämpa entusiasmen hos dem, som sväller i extas över det "underbara" i den. Det mentala kräver ett arbete för förståelse som tar död på extasen.

Det ligger i alla esoterikers intresse att förhindra att även esoteriken, hylozoiken, blir en ny religion för emotionalister, mystiker, trosmänniskor. Man måste kräva, att de som kallar sig esoteriker vet vad de talar om och inte fortsätter med okunnighetens och oförmågans svammel, som alltid misskrediterat alla försök bibringa mänskligheten en smula sunt förnuft. Esoteriken är för eliten, som nått humanitetsstadiet.

Man är inte befriad från de vanliga logiska och psykologiska defekterna därför att man studerar esoterik. Risken är tvärtom större, att man skall falla offer för den skenbart obotliga inbilskheten och tycker sig vara förmer än andra och märkvärdig. Den inställningen är ett effektivt sätt att i fortsättningen motarbeta saken.

Det har sina risker att ge sig in i esoteriken. Dessa ideers överensstämmelse med verkligheten betyder, att de äger en helt annan energi än livsokunnighetens medvetenhetsyttringar. De är dynamiska och de flestas hjärnceller är inte ägnade att ändamålsenligt tillgodogöra sig dem. I alltför många fall blir resultatet mentalt kaos och försöken rätt uppfatta ideerna leder till egna felkonstruktioner med fanatisk tilltro till självfabricerade fiktioners riktighet. Det finns gott om exempel på detta i teologins, filosofins och ockultismens historia.

Henry T. Laurency, Livskunskap Två, www.laurency.com

Om att studera esoterik

“De, som börjar studera esoterik, har inte klart för sig, att de måste tänka om i alla avseenden, att de måste befria sig från alla sina gamla föreställningar om tillvaron, om materien, energin och medvetenheten, om alla föreställningar de förvärvat om universum, om solsystem etc., alla vetenskapliga, filosofiska och religiösa ideer.”

Man ska inte “tro” på vad Laurency säger utan undersöka och jämföra alla ockulta och esoteriska system. De uppövar därmed den “esoteriska instinkten”, som lär sig förnimma, vad som är rätt eller inte kan vara rätt. De förvärvat esoterisk självbestämmdhet. Det är en väg alla får gå, innan de är mogna för lärjungaskapet.

Även om man genom grundligt studium blivit än så övertygad om hylozoiska systemets överensstämmelse med verkligheten, måste man betrakta det som en arbetshypotes, tills man blivit ett kausaljag och själv kan objektivt konstatera fakta. Denna principiella inställning är nödvändig för att undvika alla utslag av dogmatism, fanatism och intolerans.

Eftersom Laurency skriver för exoterister och inte för esoteriker, är det mycket han lämnar osagt. Det gör han avsiktligt, eftersom det är viktigt, att sökaren först bemästrar det fundamentala verklighetssystemet, innan han i studiet går in på sådant, som förutsätter klar insikt i det grundläggande mentalsystemet. När sökaren väl lagt grunden och utmönstrat nuvarande ideologier med sina illusioner och fiktioner, finner han själv vad han ytterligare behöver. Många s.k. esoterikers oklarhet beror på att de utgått från ett felaktigt eller ofullständigt fundamentalsystem eller att de aldrig bemästrat systemet.

Hylozoiska systemet är det enda som kan ge både klarhet och fullständiga förklaringar. Utan sunt förnuft, perspektivmedvetenhet, frigörelse från livsokunnighetens begrepp och föreställningar, inte minst från den s.k. semantiken som synes alltmer förlama tänkandet, är det omöjligt förstå det pytagoreiska mentalsystemet.

Henry T. Laurencys Livskunskap Tre och Livskunskap Fyra, www.laurency.com

Att läsa esoterisk litteratur

“Man upptäcker inte mera än vad man lärt sig inse och förstå. Det fordras omdömesförmåga och livserfarenhet för att fatta ”andan”.”

Konsten att läsa hör ihop med förmågan att meditera, tänka själv. De flesta läsare har inte förvärvat den konsten och den förmågan.

Laurencys böcker är mosaikarbeten, samlingar av aforismer, späckade med fakta och axiomer. Varje mening har en mening och är av betydelse för efterföljande och förståelse av det hela.

Nästan varje ord kan ha sin särskilda uppgift i totala sammanhanget. Det finns således mycket mer i det sagda än läsarna i regel upptäcker. De flesta läser för fort, vana vid en litteratur, som aldrig kräver eftertanke. Nybörjaren skall inte begära att kunna begripa vid första genomläsningen.

Bästa sättet är att uppmärksam och långsamt läsa igenom hela boken upprepade gånger. Vid varje ny genomläsning begriper man alltmer. Man läser den så många gånger, att innehållet blir liksom levande. Sedan kan man låta undermedvetenheten sköta om resten. En erfarenhet läraren i esoterik ständigt gör är att det inte räcker med att meddela fakta och insätta dessa i riktiga sammanhang. De nya fakta måste gång på gång återkomma, belysta ur olika synvinklar, i olika hänseenden. De upprepningar som förekommer är resultat av gjorda erfarenheter av hur svårt det tycks vara för läsare att uppfatta, ifall det nya inte ständigt återkommer. ”Upprepning är studiernas moder,” sade redan de gamla romarna.

Henry T. Laurencys Livskunskap Fyra och Människans väg, www.laurency.com

Sammanfattade råd åt esoterikstuderande:

1. Det fordras mångåriga studier av esoterik för att uppnå erforderlig kunskapsnivå, grunden för fortsatta studier och ökad uppfattningsförmåga.
2. Det blir individens sak att pröva och undersöka, inte att kritiklöst godtaga utan tillräcklig grund.
3. Gör ej propaganda för esoterik!
4. Spekulera inte med esoterik.
5. Fokusera på systemets helhet och grunder, ej på detaljer.
6. Kunskapen medför ansvar att praktisera den i livet.
7. Var på din vakt mot dogmatism, fanatism och intolerans.
8. Det hylozoiska systemet skall betraktas som en arbetshypotes tills vidare.
9. Laurencys böcker är sammansatta av aforismer som man bör stanna vid och reflektera över.
10. Man måste läsa långsamt och eftertänksamt, många gånger.
11. Man måste kunna kombinera samhöriga fakta, vitt spridda genom volymerna i olika sammanhang, så att allt blir ett levande helt. Annars blir det mesta misstolkat.
12. Man blir aldrig ”färdig” med dessa studier. Hylozoiken bör vara det sista system man undersöker.